

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLENVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr
Bérmontolion levelek csak ismert keszektől fogadtatnak el.
Készítők nem adhatnak vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A nyilatkozat minden garmondor díja 20 kr.

KÖZLÖNYV ÉRTELMEZÉS:
Minden egyes szám után.
A szerkesztés díja 20 kr.
Készítők készítenek a közlönyvnek minden számát, minden számot után 3 kr. számítanak.
Állandó hirdetőknél kedvezmény nyújtatik.
Előfizetők a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

HIVATALOS RÉSZ.

1194.
2099.

Zemplénavarm. köz. bizottságtól.

I.
A nmságu m. kir. közmunka és közlekedési ministerium 43007. sz. rendelete folytán a távirtdai hivatalos órák a f. évi november 25-től következőképpen állapították meg: *hétköznapokon és a hétköznapok a eső ünnepeken* délelőtt 8—12 óráig, délután 2—6 óráig, *vasárnapokon* dél előtt 8¹/₂—11¹/₂ óráig délutáni 3—4-ig

II.

1191/2094.

Kir. tanfelügyelő jelenti, hogy az 1885/6. évi a községi elöljáróság által kitöltött s beküldött statisztikai iven a *szerencsi járásban*: Beckesen Friedman Náthán, H. Németiben Domán Mór, L.-Bényén Horovicz József, Ondon Guttman Ignác és Berzéken ismeretlen nevű, *s.-a.-ujhelyi járásban*: Czékén Stark József, Imregen Trattner Henrik, K.-Toronyán Schön Heim, Lasztócson Frank Sámuel, M. Jesztreben Veinstok Lipót, Mikóházán ismeretlen nevű, Szürnyegen Guttman Márton és Trauczonfalván ismeretlen nevű, *bodrogközi járásban*: F.-Bereczkiben ismeretlen nevű, K.-Czigádon ismeretlen nevű, K.-Kövesden Weinberger Mór, N.-Rozvágyon ismeretlen nevű, N.-Tárkányon ismeretlen nevű, Örösön Gottdiner Sandor, Páczinban ismeretlen nevű, Radon Jakubovics Izidor, Ricsén Kanler Mór és Friedman Jakab, Szentesen Fenerman Bernát, Sz.-Márián Bleier Gyula, Szomotoron ismeretlen nevű és Vajdácskán Gottlieb Miksa nevű, a *gálszécsi járásban*: Cselejen ismeretlen nevű, Czábócson Dávidovics Miksa, Kozmán Klein Jakab és Szécs-Kereszturban ismeretlen nevű, *nagymihályi járásban*: A.-Körtvélyesen Günfletler Adolf, Butkán Lebovics N., Deregnyón Mártonovics Ábrahám, Falkuson Knopfler Ignác, Lazonyon Markovics Benjamin, Márkon Moskovics Izidor és még egy ismeretlen nevű; *N.-Mihályon* Herczog Gusztáv, Friedman Mendel és Ungerleider N., Nátafalván Ehrenthal Dávid és Szalókon ismeretlen nevű; *varannói járásban*: K.-Hosszmezőn ismeretlen nevű, Mernyiken Rosenvasser Ignác, T.-Izsépen Weinberger Jankel és Zamuton Weinberger Ábrahám nevű; *sztrop-*

kői járásban: Kosarócson ismeretlen nevű, Lomán Friedman Dávid, Sókuton Friedman Salamon és Sztropkón ismeretlen nevű; *homonnai járásban*: Csertészen Tigrár Moskó és Guttman Mozes Haburán ismeretlen nevű, M.-Laborczon Schönfeld Simon nevű, a *szinnai járásban*: Sztakcsinban ismeretlen nevű és Zbojon Eisner Lipót nevű izraelita zugtanítók vannak, kéri a közigazgatási bizottságot, hogy az említett zugiskolák bezárása és a zugtanítóknak megbírságolása tárgyában szigorúan intézkedni méltóztassék.

A kir. tanfelügyelő jelentése megütöközettel tudomásul vétetvén utasítottatik, a szerencsi, s.-a.-ujhelyi, bodrogközi, gálszécsi, nmihályi, varannói, sztropkói, homonnai, szinnai járás főszolgabírája, hogy a járásában levő zugiskoláknak bezárását s az azokban működő tanítóknak az 1886. évi november hó 8-án 1899. sz. a. hozott közig. biz. határozat értelmében, fejenként 100—100 forintra leendő megbírságoltatását eszközölvén, nem fizethetés esetében az említett pénzbírságnak megfelelő fogságban elmarasztalván, a bír. ságpénzeket a magyarnyelvet és népnevelést Zemplén vármegyében terjesztő egyesületnek a kir. tanfelügyelő útján szolgáltatassák be; továbbá hagyja meg a zugiskolával bíró községek elöljáróságainak, hogy a zugiskolába járó tankötelesek szülőit az 1868. évi 38. t. c. 4. §-a értelmében fejenként 4 frtra büntetvén, az ebből befolyó összeget a községükben levő iskola, vagy iskolák pénztára javára az iskolaszéki elnökek, vagy elnököknek egyenlő részletekben szolgáltatassák át. Végre utasítottatik a főszolgabíró, hogy a zugiskolák bezáratásáról, az abban működő zugtanítók megbírságolásáról, valamint a zugiskolába járók szülőinek megbüntetéséről szóló jelentését, ezen biz. tanügyi előadóhoz a kir. tanfelügyelőhöz 1887. évi január hó 15-ig terjessze be.

1218/1907.

III.

Olvasatott a nagyméltóságú közmunka és közlekedési ministerium f. évi 45848. sz. a. az állam tulajdonát képező épületek közmunka mentessége tárgyában kelt intézvénye. A nmságu ministerium felolvasott intézvénye tudomásul vétetvén a vármegye alispánjának a „Zemplén” hivatalos közlönybe leendő közzététele a kir. építészeti hivatal s valamennyi járás főszolgabi-

rájának tudomás, alkalmazkodás és megfelelő eljárás végett kiadatni határozottat.

A főispán ó méltósága távollétében.

Matolai Etelo,
alispán.

mint a közig. b. h. el.

Másolat. M. kir. közmunka és közlekedési minisztertől. 45848. Valamennyi vármegye és valamennyi önálló törvényhatósági joggal felruházott város közönségének és közigazgatási bizottságának. A fennálló országos közmunka utasítás az állam tulajdonát képező házak közmunka-mentességére nézve határozatokat nem tartalmazván, előfordult eset alkalmából szükségét láttam annak, hogy e részben az említett utasítás kiegészítettessék. Evégből további intézkedésig, a m. kir. pénzügyminister ural egyetértőleg, következő szabály gyanánt a következőket állapítom meg.

Az 1868. évi XXII. t. c. 2. §-a értelmében házadó alá nem tartozó állami épületek, ezek között a m. kir. államvasutak épületei is, a mennyiben azok más, t. i. nem állami célokra bérbe adva nincsenek és a melyek után tehát a fennebbi törvényes határozatok értelmében sem állami egyenes adó, sem az ennek alapján kivettetni szokott megyei és községi sat. pótdók nem fizettetnek, a közmunka váltásig fizetése alól kivéve vannak. Budapest, 1886. november 25-én Baross államtitkár.

1887.

A rohanó idő kerekéről ismét egy perszem perdült a végtelenségbe. A mai nappal 1887-et irunk. Mily csekély mozzanat ez a mérhetetlenség fogalmában, s mégis komoly gondolatokra hangolva, megdöbbenve állunk meg az emberi számítás időjelzője előtt. — Önkénytelenül kérdjük önmagunktól, hogy valjon mit hoz a jövő? Válaszul egy varázshang pendül meg lelkünkben, a minden percben újra születő remény, hűséges kísérője az emberi szívnek.

fehér kelyhében. vagy fent a magasban, hol a kuszó rózsza virít.

Némelyek azt tartják, hogy lételek egy rövid napig tart, mások állítása szerint örökké. Ki tudná azt? Hisz fényök mindég ugyanaz marad.

Mert jelképei ők a szerelemnek, mely örökké ég ma úgy, mint ezredévek előtt, s égni fog míg ifju szív dobog fájdalmat s gyönyört okozva.

Ez a lucciole igaz története.

Menjen ki a kételkedő az enyhe nyári éjszakákon, mikor a vörös oleander elhalványul fényöktől s a magnolia fehér virága tűzként ragyog a lucciole légióitól; megszólal a fuvola lágy panaszos hangja s a sötét ciprus alatt egymást átölelő árnyakat vél látni a szem:

Nem fog ekkor többé kételkedni benne — ha ő is szeret.

Örökre elaludt.

Franciaország déli részében sivár homokos fensík közepén áll az X—Y kastély délszaki növényzettől körvezeve. A hőségek kiállhatatlan, még a kaktuszok is lankadva hajtják le piros virágaikat a fehér márvány lépcsőre. Fáraszt a lélekzetvétel is.

A nap égetően süt, egy levélke sem mozdul, a mely csöndet nem zavarja semmi.

Bent a kastély tágas termeiben minden oly kihalt, csöndes és szomorú.

A nehéz selyem függönyök leeresztve, a boltzott, templomszerű szobákban féllomály ül, s fásult nyugalom.

TÁRCA.

A lucciole*) legendája.

(Angolból.)

Mily szép a lucciole; nem lehet csodálni, hogy a költők annyira szeretik, és a gyermekek tündéréknek hiszik, melyek apró lámpáikkal világítják meg utjokat s a zöld erdő lombására alatt táncra kelnek a bűvös körben.

— De bizonyára tudja, hogy mi tulajdonképpen a lucciole?

— Nem! — Oh szégyen!

— Mint fiatal fiu hallottam egy sötét szemű szép asszonytól, kinek ajka félig nyílt rózsához hasonlított; fényes holdvilágos éj volt, lanyha szellő lengette a vad szőlő indáit s ő messze kihajolva a loggiából össze szedte őket az accanthusok kelyhéből és fekete fűrtel közé szórta, ott tündököltek bűvös fényt kölcsönözve arcának.

— A lucciole semmi más, mint azon szerelmes szavak, melyek Olaszországban kiejtetnek.

Mert ezek oly égők, oly varázsteljesek, hogy más országban megközelítőleg sem lehet ilyet hallani. Mikor a teli hold meg-

*) Szentjánosbogár.

Mai számunkhoz egy ív melléklet van csatolva.

ceda

A ragyogó öröm, lassan elhalványul, a fájdalmas sebek befornak, még a szerelem is helyt ad a barátságoknak, csak a remény az, mely kitör a hó alól örökzöldjével, mely még a halálban is vigaszt igyekszik nyújtani.

Vajh miért is tették az újévet a lehangoló komor télre, a határvonal mért nem a tavasz? Több önbizalommal, több munkakedvvel indulnánk az új küzdelemnek, mely... akkor is csak a réginek lenne folytatása.

A magyar embernek sok reményre, sok életkedvre, sok erőre és különösen sok öntudatra van szüksége, hogy kievezzon a fenyegető örvények közül; hogy a rég sovárgott jobblét kikötőjébe eljuthasson; hogy megmaradjon nemzetül. Sok bu, baj éri a hazát, ellensége van akármennyi; ha egyezséget köt akkor is pört veszít, s a természet sem ontja rá bőségszaruját sok év óta.

Már szinte érdesnek sem látszik a mostoha anya cirogatása, csendesen alszunk alatta. Megszoktuk a nyomorúságot. Az emberek ugyanis a szokások, aztán meg a divatok, s a szenvedélyek rabjai. Tehát még ott is, az emberek kedélyében, hol a gögös hatalmak a nyers erő jogával nem képesek hódítani, még ott is rabság jelentkezik? Jogot követel magának a hiúság, az önzés, a szív, a vér és még talán a butaság is, — csak az értelem van elűzve legtöbbszörre jogos trónjáról.

Mennyi megaláztatáson, mennyi vérfürdön ment keresztül az emberiség, míg időközönként felösmerte egy-egy megváltójának ihlett arcát, míg megindult a nagy elmék lángszövétnéke után, hogy elfogadja a jobblétet, hogy átérezze emberi hivatását! Mily óriási fáradságokba került a görnyedt szolgálatakat a büszke ember egyenes törzsévé idomítani. Hányszor csókolt a zsarnoknak kezét, mely vaspálcát szorongatott és hányszor kövezte meg szolgálai hízlemből, vagy hunyáskodó félelemből, kit imádnia kellett volna.

Letűnt századok sötét emlékei... Cartesius tana győzött, „cogito ergo sum”. Győztek az eszmék. A mi igaz az örök, a mi örök el nem enyészthető. Születtek mártírok, kik kimerték mondani akkor is, midőn a máglya arcukra veté kísérteties fényét: „epur si muove”.

Nagy fejlődési fokot ért az értelem, roppant előhaladt a világ, s hogy az emberiség közjóléte mégis annyi kívánni valót mutat fel hogy oly kirívó módon vegyül a duslakodó jólét az elszomorító nyomorral — annak alig fedezhetők fel más okát, mint hogy az anyagi gondolkodás nagyon is az eszményi rovására fejlődött — s az emberek lelkiületében nincs meg azon nemesség, azon fenség, mely onnan a szivtelen önzést elűzve

A távoli torony harangja megkondul — dél van.

A fáradt munkás a mezőn kis árnyékot keres, lefekszik s megpihen, de az ki nem dolgozott, s mégis oly halálosan fáradt, nem lel nyugalmat a duzzadó fehér csipkevankosokon.

Éles fütty hallik s tompa dübörgés. A vonat halad el a kastélyhoz közel.

A beteg félig felemelkedik fekvő helyzetéből és sóvárogva hallgatja-hallgatja, míg a hang lassan-lassan a semmiségbe vész.

Ismét csönd van — mély csönd — s halkan suttogják:

„Az urnő beteg, nagyon beteg.”

A vonat robogása már rég elenyészett, de a fiatal halvány nő a nyugágyon még mindig hallani véli azt.

Képzeletében őt viszi a robogó vonat — viszi — s villámgyorsan tűnik el a táj. Elmarad a síkság a homokbuckáival, el a délibáb, mely oly búbajos, oly szép, s oly csalékony; feltűnik a fenyves hős örökzöldjével. Megcsillan a tó és partján, hol anynyi boldog órát töltött, barátságosan integet a kis faház. Minden fa, fűszál jó ösmérese itt, a keresztes ör vigan, dalolva köszönti, közel hajolnak hozzá a lombok s halkan búbajos regéről beszélnek. A kis virágok s a tó sima tükrén táncra kelnek a habok. A szellő gyöngéden ringatja a csolnakot, melyben ül és rég álmódott álmok újra kelnek, föl pattan a gondosan zárt koporsó fedele s újra kísért a mult — a mult. —

Az ifjú nő szeme fölragyog, sápadt ajkán boldog mosoly játszik. Elenyészett a terem ső-

vagy legalább fékezze, s mely ne engedje a nemtelen szenvedélyeket uralkodókká lenni, s mely követelje a legszebb jelmondatot: „Szabadság, egyenlőség, testvériség megtestesülését.”

Ha nemesebben gondolkoznánk, ha más intenciók vezetnék a hatalmasok ténykedését, ha a nemzeti öntudatból a szó teljes értelmében vett népfenség fejlődne ki, akkor minden polgárnak meg kellene találnia társadalmunkban az őt megillető munkakört s kifejtett munkásságának méltó jutalmát. Ha nemcsak azt néznénk, hogy zsebünk, de szivünk is tele legyen: akkor az új esztendő sok inséges arcra festené a boldogság derűjét, akkor a földhöz sujtott ember sem imádkozná hiába „add meg uram isten a mi mindennapi kenyerünket.” Az isten mindent jelenlévő, kell hogy a szivben is ott legyen.

Komoly elmélkedések tán ezek; talán nem is az új év első napjára valók. Hiszen ma ünnepet ül a világ. A letűnt évet befedik behantolják; csendes hólepel borul reá; a kinek buja volt benne, elsiratja, a kinek öröme, még egyszer vissza idézi és elvigadja. Adj isten hazánknak s minden igaz fiának boldogabb új esztendőt!

—ss.

A vármegye gyűlésterméből.

Zemplén vármegye bizottsága mult évi utolsó közgyűlését dec. hó 28-án és 29-én tartotta meg. A közgyűlési tagok igen szép számban gyűltek föl az ősi terembe. Az elnöki tisztet a főispán vitte. Magvas megnyitó beszédét bocsánat kérésén kezdte, hogy betegsége, különösen pedig torokbaja miatt, most először szokásától eltérve, csak röviden vázolja a vármegye közigazgatási állapotát. Kiemeli mégis a községek háztartási ügymenetének káros mozzanatait. Dicsérel emlékezett meg a központi számvevőség fokozott munkásságáról; de mert a községekben igen gazdag vármegye itt a központon csak két szakközeggel rendelkezik: hogy a háztartási ügyek előlegesen és utólagosan mégis beható bírálat alá vétethessenek, kéri a bizottsági tagokat, miként jövedőre otthon, mint képviselő-testületi tagok, a községek háztartási ügyeinek intézése és ellenőrzésében kellő támogatást nyújtsanak a központon. Megpendíté a járási szemvevőségek üdvös eszméjét is, melynek mielőbbi megvalósítása a közérdek szempontjából nagyon kívánatos. Azt a baráti jóakaratot és bizalomteljes ragaszkodást, mely mindenkor alapját és erejét képezte a főispán terhes állásnak, kéri jövedőre is a bizottsági tagoktól. Végre őszinte szívből a vármegye közönségének legteljesebb értelemben vett boldog új esztendőt kíván s kéri a bizottsági tagokat, hogy kedves családjaiknak is vigyék meg szives üdvözlét.

A közgyűlés ekként megnyitvatván, a fontosabb ügyek a következő sorrendben kerültek a tárgyalás színyégre:

A betegápolási pótadó, melyet az 1886. év-

tét árnyával, el az óra egyhangu ketyegése, mely sietve mondja:

„Soha többé mindörökké, mindörökké soha többé.”

Körülte kora regg van és tavasz.

A nap a felhők közül kél s ölelve tartja kedvesét az erdők tavát.

Minden fa, fűszál szerelemről beszél. A kis madárkák énekelnek, s ő versenyre kél velök. Imává lesz az ének, a boldogság hálaimája ez. A virágok bölintgatnak, csobognak, rengnek a habok. Mi a boldogság? — Álom, mely jövén már eltűnt s varázsa talán éppen ebben rejlik. Egy percnyi boldogság, mely fölér egy hoszu, hoszu élet keservével.

A beteg arca lázasan ég, keble remeg. Hoszu selyem haja kuszált fűrtökben csüng elé, s összefoly a hószin párna csipkéivel. Ajka ért-hetetlen szavakat susog, szeme egy bűvösen szép világba néz.

Az ápolónő ijedve hajlik le, beszél hozzá, de ő nem érti meg.

Hallgatja az örökzöld erdők zugását, nézi a habokat, melyek kis csolnakját rengetik, s figyel kedvese suttogó szavára.

Napsugár, virág, dall egy búbajos képpé szövődik, melyet égető tűzével átleng a szerelem. Elvan feledve a világ, mert az ő világa kedvesének ölelő karja lett. Suttogó szava oly édesen regél boldogságról, örök szerelemről.

„Van a hegyekben egy forrás, édesem tündéreknek nevezi a nép, s babonás hittől függ rajta. Ha két szerelmes ahhoz elzarándokol, s

ben 2% -ra kellett felemelni, a betegápolási alap 1886. évi záró eredményeinek előterjesztése után 72 „igen”-nel 28 „nem” ellenében, még az 1887. év folyamára is 2% -ot fentartatni határozottak.*) Alapos reményünk támadt azonban, hogy ennek a tehernek szokatlan nagy súlya 1888-tól kezdve 1/2% -ot már állandóan könnyebbedni fog.

A hatona-beszállásolási pótadó kérdése a napi rendről azért, mert az elnöki körlevél keltetésétől a közgyűlés határnapjáig számított 15 napnyi intervallum be nem tellett, levétetett s a f. évben megtartandó első rendkívüli közgyűlésen fog újra felvetetni. E címen 1/4% -nyi újabb közteher varható.

A tokaji főszolgabírói szék megüresedése tárgyában a vármegye közönségéhez és a közigazgatási bizottsághoz intézett belügyminiszeri leiratok felolvastatván, azok tudomásul vétettek s mielőtt a kijelölt választmány munkájához fogott: Dr. Andrassy Sándor gót Zemplén vármegye tiszteletbeli főjegyzőjévé, Tölg Gyula leleszi lakost pedig tb. állatorvossá nevezte ki a főispán. Szünet után jelentette a főispán, hogy a tokaji járás főszolgabíróására csak egy pályázó, a helyettesi minőségében közmegelegedésre szolgált Haraszthy Miklós jelentkezett. Jelentkezé a közönségnek lelkes éljen-kiáltásával a tokaji járás főszolgabírájává megválasztott s hivatali esküjét nyomban le is tette. Az ekként megüresedett szinnai szolgabírói állásra Páysoss János közíg. joggyakorló és tb. szbíró egyedül pályázván, pályázó szintén közfelkiáltással a szinnai szolgabírói palca birtokához jutott s jegyzőkönyvileg az eskü letételére utasított. És itten egy szép s minden alkotmányosan érző kebelt mélyen megható jelenet következett. A főispán leszállott az elnöki piederstárlról. „Lelkemben csatlakozom én is” u. m. „az éljenzökhöz.” Azután keresetlen szavakkal reá mutatott a választási rendszerben megnyilatkozó igazságra. Ime! Zemplén vármegye ez alkalommal is (Haraszthy megválasztását értve) bebizonyította, hogy a személyes érdemet és szolgálati multat méltányolja. A megválasztott háta mögött nem állanak a rokonság és cimboraság falánkszai: hanem a közelismerés, a befolyásolatlan igazságérzet, a legnemesebb pártfogás voltak azok a tényezők, melyek az új főszolgabíró díszes hivatali állásra fölemelték. Zemplén vármegye közönsége büszkeséggel emlegetheti föl, hogy ismételve szaporította egygyel a szép példaadást. Egy ünnepies formában nyilvánuló vétő-szavazatot mondott ki itélet gyanánt azok fölött, akik kátói vak buzgalmukban a választási rendszert a klikk-rendszerrel szeretik azonosítani s oktalan módon „delendam esse”-t kiáltanak arra. A főispán szavait meg-megújuló lelkes éljenzés követte.

A közigazgatási bizottságból kisorsolt Diószeghy János, Evva András, Farkas Lajos, Mailáth József gr. és Prámer Alajos helyére beváasztattak: Dókus József, Diószeghy, Évvva András, Mailáth gr. és Prámer. Megalakítottak: az igazoló, központi, bíráló, egészségügyi, jegyzői nyugdíjalapra felügyelő, adófelszámolási, jegyzői és közgyámjelölteket vizsgáló, végre a loavató bizottság. A zempléni közkórház választmányi tagja lett Pékary Gyula.

*) A névszerinti szavazás alkalmával a régen elhalt bizottsági tagok emlékeit is fel-fel ujtottuk. A halottak emlékével foglalkozni szép dolog, de csak a maga helyén s illő alkalommal. Bizonyára nem lett volna kegyeletlenség a bizottsági tagok névsorából kitörülni a mennyei közgyűlésbe költözött tagoknak neveit. Szerk.

vizével szomját oltja örökre egyesül. Eljősz oda velem én édesem?”

A fiatal nő heves mozdulatot tesz, boldog mosoly ül ajakán, oly vidám, derült, mint e termekben még soha.

Az ut nehéz volt, de ő kedvesével megküzdött vele s a tündérekhoz eljutott.

Együtt isznak a forrás varázsvizéből, s hiszik hogy többé soha sem válnak el. S midőn nyugágya mellé az ezüst kelyhet leejti, újra érzi kedvese forró csókjait, s tudja hogy nincs többé földi hatalom, mely elválaszthatná attól, kit mindenekfelett szeretett.

Szép álmát, melyből föl zavarták, folytatja most mindörökre csöndesen, hallgatja az örökzöld erdő zugását s kedvesének suttogó szavát.

A kastélyban csönd van — néma csönd van, s halkan mondják:

„Az urnő alszik, mélyen alszik.”

Az ápolónő tudja, hogy örökre elaludt,

J . . .

Olasz meleg napsugár téli hidegben.

— Montekarlo. —

II.

(Vége.)

Az óriási nagyságu termekbe csak félve tekint be a nap a lebecsátott függönyökön. A komor világitásban, csak az asztalok körül lehet látni 3—400 főnyi fekete tömeget, a játszóik tömegét, kik összegyűltek az arany halmaz körül, miként a cukrozott mérges paplrosan a legyek.

Folytatás a mellékleten.

Melléklet a „Zemlén“ 1-ső számához.

Olvastattam a vármegyei nyugdíjintézet alapszabályok tárgyában kelt belügyminiszteri leirat, melylyel a következő lényegesebb módosítások tétettek a tervezeten: a nyugdíjazási időszak kezdete 1878. jan. 1. (1867. jul. 1. helyett) állandó járuléka 4% (2% helyett) fizetési többlet ntán járó 30 (10% helyett), mely 12 havi részletben inkasszálandó. Az alapszabálytervezet a miniszteri intézvény szellemében leendő tárgyalás és újabb javaslatlétel végett a szakbizottsághoz utasított. A jóváhagyás reményében nagy fáradsággal egybeállított törzskönyvi munkálatok azonban *átmenetileg* helyben hagyattak s azok alapján a levonások jan. hó 1-én fogantositatni rendeltettek. Az ekként támadó befizetési előlegek, illetve hiánylatok akkor fognak az illető nyugdíjintézeti tagoknak javára, illetőleg terhére iratni, ha majd a véglegesen megerősített alapszabálytervezet irányelveinek szemelött tartásával a törzskönyvi számfelítés minden bizonytalanság nélkül eszközölhető lesz. A miniszteri leirat szerint a nyugdíjintézeti tagok sorába a szolgálatszemélyzet is felveendő lesz.

(Folytatjuk.)

S.-a.-Ujhely város közgyűléséből.)

(December hó 22-én.)

Azt hisszük édes mindnyájan, kik a községi életet és annak szerves működését figyelemmel kísérik s azt teljesíteni a törvény által reánk rótt felelősségnél fogva hivatva vagyunk, hogy mely tiszteletünk kifejezése mellett üdvözölni kötelességünk az önkormányzat gyakorlására rendelt képviselőtestületet akkor, midőn a községi szabályrendeletnek az új községi törvényvel leendő összhangba hozatalára az E. v. v. a. András elnöktele alatt működő jogügyi bizottságot kiküldte és kétszeresen üdvözöljük ezen bizottságot a mely kiküldetésének teljes odaadással megfelelni óhajva, községi állapotunk javítása céljából a multnak eredményeit és hiányait az időközileg szerzett tapasztalatokból konstatálta s az abból levont üdvös tanulságokkal a jövő feladatait kitűzni és a kivitel módjait a bemutatott szabályrendelettel tervezettel megállapítani igyekezett.

Mielőtt azonban ezen közgyűlésről referálnánk kötelességünknek tartjuk a közelmúlt eseményeiről, illetőleg az előzményekről tájékoztatni a közönséget, Ugyanis: midőn a szervezkedési munkálatok megkezdése tekintetéből D. o. k. u. s. Gyula, járásunk érdemes és derék főszolgabírája, f. évi november 18-án tartott képviselői ülésben elnököl, a képviselőnek különösen a pénztári kezelés és a közrendészet teljesíthetőségének mi-módoni keresztül vitelét ajánlotta figyelmébe s a midőn a fentebb tisztelt jogügyi bizottságnak a szabályrendelet tervezetének ösmertetésére vonatkozó jelentése fölolvastattam, teljesen informálva lettünk a helyzet felfogásának magaslatáról az által, hogy a szervezkedési új szabályrendeletnek alapja a főszolgabíró által ajánlott két tényezőre van bázisozva.

Ha vármegyénk hivatalos lapjának terjedelme megengedné, a megyebeli községek tanulságára érdekes közleményt képezne a jogügyi

*) Tárgyalmas miatt mult számukból kiszorult. Szerk.

Erdekes tarka kép egy ily játéktér bel-seje. Találunk itt fejedelmeket és hercegeket, találunk tolvajokat s zsebmetzőket, a világ minden részéből az arisztokrácia legelőbbkelő hölgyeit, s a bulevardok füstölt arcu demimondjait. Milliósokat California aranyat termő mezejéről, kiknek terhükre van pénzök, szegény mag-násokat, kik pénzt jöttek keresni nevükhöz, és vagyonuk roncsaival még egy utolsó kísérletet tesznek. Látható itt a blazirt, ki eltompult idegeinek pár órai izgalmat szerez, a komoly képü angol, a ki jön kintartóan minden nap, míg egy öngyilkosságot láthat; a regényíró, ki regényének alakjait az élet ntán akarja ellesni, s a mindent tudni és látni akaró szemfüles turista. Legtávolabb kerülgetik az asztalt a párosan utazó, boldog házasság, Argus szemekkel őrködve egymásra és a zsebtolvajokra. Egymásra bízzák pénzöket, hogy a pénzörzés nagy gondjától meneküljenek, s ha kezeik száma zsebbel arányba állana, mindegyik kezük egy-egy zseb veszélyeztetett nyílását takarná be.

Közelebb vannak azok, kik bizva önural-mukban (miután csak 3 frank s egy retúr-billét van zsebükből) bemennek tekinteni a hátuk és fejük 3-szoros barikádja fölött a csengő arany halmazra. A harmadik sort képezik, kik mulatni jönnek, tanulni, vagy kik hozzá nem fértek még az asztal közvetlen közelébe. Ezek a legkedélyesebbek, nevetik a veszők hoszura nyult ké-pét, s mosolyognak a mosolygók. Igyekeznek kellemetlen szomszédok lenni, hogy annál hamarabb jussanak előbbre. Az egyik előtt megter-mett férfi zárja el az utat — addig nyul aranyá-val előre, minden kézmozdulatával veszélyeztetve

bizottság fentebbi jelentése**) e sorok írója azonban a jelentés szövegével nem rendelkezik s ekként azt közzé tenni módjában nincsen. Némi tájékoztatásul még is megérintjük, hogy erős hangsúlyozást nyert a jelentésben azon ténykö-rülmény, hogy városunk pénztári kezelésére a felülvizsgálókból eredő felsőbb hatósági hatá-rozatok „sötét árnyat vetnek”, mert a pénztár szolgálatába beosztott személyzet pénztári szol-galatra sem elméletileg, sem gyakorlatilag képe-sítve nincs. A jogügyi bizottságnak tehát a régi mizériákból lehető kibontakoztatás tekintetéből ezen szomorú, de való állapoton kellett első sorban is segíteni és minden habozás nélkül kijelenthetjük, hogy segített is rajta azzal, midőn a belügyminiszterium által legközelebb kibocsájtott háztartási és könyvviteli irányelvek alapján az egyik jegyzőt pénztári szolgálatra, mint könyv-vezetőt és ellenőrt osztotta be.***)

A szabályrendelet tervezetének egyéb ré-sze mondhatni, a tisztviselők jog- és munkakö-rének megállapításával foglalkozik s annak egész-ben történt felolvasása és az egyes szakaszok feletti beható tárgyalásból azon örvendetes ta-pasztalásra jutottunk, hogy a tervezetben min-denrül, még a közel jövőben a községi közigaz-gatási rendszer egyes alkatrészeiben történendő változtatásokról is, gondoskodva van; gondos-kodva van továbbá úgy az adókezelés, mint a községi gazdaság közvetlen és közvetett ellenő-rzéséről is, hogy a város közönsége végre valahára megmentessék az adó leszámolással járó költségek rémületes képétől is és hogy a pénztári kezelés tekintetében eléressék azon legfőbb feltétel, mi-ként a község gazdasági és vagyoni állapota minden pillanatban és irányban felismerhető legyen.

Az elsorolt irányelvek alapján kidolgozott szabályrendeletet egész teljességében ma tár-gyalta és fogadta el a város képviselő-testülete. A tárgyalás parlamentális módon és a dolog fontosságához képest a legkomolyabban folyt le. Akadtak ugyan egyesek, kik majd a szakaszok stílusai módosítására, majd azok lényegére ellen nézetben voltak, illetve módosítást követeltek; de a felszólamló képviselői tagok részint az új községi törvény, részint a fentebb is említett bel-ügyministeri irányelvek vonatkozó szakaszaival megösmertkedvén, beadott indítványaikból elállot-tak s egyedül Ambrózy Nándor képviselői tag volt az, ki a szabályrendelet tervezetével egész terjedelmében megösmertkedvén, annak még egyes fel nem használt tényköriülményekre való kiterjesz-kesését, s több új szakaszok behozatalát hozta javaslatba és a javasolt új szakaszok a szabály-rendelet keretébe fel is vétettek.

A határozat hozatalánál névszerinti szava-zás volt.

a x b.

Fővárosi levél újévre.

Még fulembe cseng az éji murinak diszhar-monikus moraja; még gyomrom érzi az italok kaotikus vegyülését: midőn ajtóim előtt ruhasuhogást hallok, a melyre felpattan az ajtó s egy szöke fe-

**) Iparkodunk majd beszerezni s belé tekinteni. Szerk.
***) Nagyon helyesen történt. Régen így kellett volna. Szerk.

az előtte álló nemesebb szerveit, míg ez meg-unva az örökös ostromot, háta mögé kerül. Egy falánksz be van véve. Kis ideig béke-szünet. Második falánksz egy magas tollakkal ékített női kalaptulajdonosnője, ki állhatatosan megmarad helyén, dacára az előbb sikerült manőverek ismét-lődésének, míg egy újabb csellel beveszi a má-sodik falánkszot. Gyengéden fülbe sugja: „Nagy-sád elvesztett valamit”, s míg ez keresni kezd maga körül, elébe kerül, s aztán mosolyogva mondja, hogy ne fáradjon, nem találja meg, mert fiatalasága az, mit elvesztett, s mit hiában keres.

A második barikád, az már részt vesz az ostromba. Egy-egy magasra nyuló kart látni ki-emelkedni a fejek fölött, kidobva az asztalra arany tartalmát.

Közvetlenül az asztal mellett foglalnak hely-et a valódi játékosok, kiknek legnagyobb ré-szét a gyöngéd nem szolgálhatja. Halomba áll előttük az arany egyre váltakozva mennyiségben, mint változik a tenger apadásakor és dagadásakor. Feszült figyelemmel jegyezik napról-napra, mely szám s hányszor jött ki, hogy valószínű követ-keztetést vonjanak a legközelebb kijövendő számról. Mily arcok! Méltók egy Munkácsy Mi-hály zseniális megfigyelésére s művészi ecsetére. Egyik örömet igyekszik palástolni, másik két-ségbeesését, a komolyság méltóságos ráncaival, egyik reszkető kézzel húzza be a nagy arany tömeget, míg a másik reszkető kézzel nyul elein-te a nagyobb, s fokozatosan a kisebb és kisebb zsebek mélyébe, mosolygó, örömsugárzó arccal kél föl az egyik, izgatottan, sápadtan, mint a megtesteült kétségbeesés távozik a másik.

Szinte olvashatni gyöngyöző homlokáról

jecske buvik be rajta, követvén a szöke fejcskét úde arc s kedves termet. Jogász ember vagyok, nem vehetik rossz néven, ha bevallom, hogy a csinos beléző takarítónóm volt.

— Ah! Ön még ágyban, pedig idestova már tizenkettőt mutat órája.

— Azaz mutatna! — gondolám, egy sóhajt küldve „Preis és Kohn“-hoz.

— Boldog újévet!

— Köszönöm, viszont — s fejem alól tár-cámát előveszem. Egy bitang flört adok a szen-dének, mert újévkor így szokás. Ő elpirul, de elveszi (mert újévkor így szokás.)

Felöltözöm, s a „Fiuméba“ sietek. Alig ülök le, jó a cákellner. Boldog új évet! Erszényem újra előkészül s egy flör megint kivándorol. Be-letekintek az ügyibe, hát szegény, nem szegény, 4, mond négy flör van még benne.

Na! Elég a boldog újévből, mert hát mesz-se van a hónap vége, aztán nincs már semmi becsapni való. Kávészás után sétálni megyek a Váci-utra. Ott jó szabómnak számla kihordója. Boldog újévet! — s számlát nyom kezembe.

— Tisztelem urat, majd személyesen.

— Igen; de legalább — boldog újévet!

Látva, hogy az ipszének a boldog újév nyomja szívet, nem a számla, úgy sóhajok közt előkerül a 4-ből.

Három a magyar — vigasztalám magam la-pos guta ütötte tárcám felett búsulva. A megma-radt háromnak önkénytelen dudolám: „Ne menj el, maradj itt, majd meglátod jobb lesz itt.“ ...

— Boldog újévet!

Nem tudom, nekem szól-e a „boldog újév“, de nem merek körül se nézni.

— Boldog újévet! — s elem toppan az egye-tem portása. Brrrr! Ha ennek nem újévezek, fuccs a renoméim az egyetemen, rám süti a „snász“ bélyeg. Elő! elő! szegény erszény, kit úgy üldöznek a fúriák, — és lett a 3-ból 2.

No hát: egy-kettő lakásomra. Magamra izom az ajtót. De hiában a zár, bejött az éhség! Szony-yatosan éhes lettem; de nem mertem kimenni. Majd alszom egyet éhség ellen. De mi az? Ko-pogtatnak! Ohó! Megint egy „újév!“ nem nyitom ki. Kopogás megszűnik, léptek távoznak. Mégis kíváncsi voltam, hátha a Biri szobaleány volt, rózsaszín levéllel küldve? Kitekintek. Uramfia! A pénzes levélhordó!! Az ajtóhoz rohanni s visz-sza kiáltani egy perc műve csak.

Ki az ördög küldhet most pénzt nekem? Én kezem nyujtom a pénzes elé... ő pedig: Bo-csánat! nem hoztam semmit; de erre járva, be-kopogtam szívből mondanod „Boldog új évet!“

A szédülés kerülgetett! De hát én hivatam be... s lett a két flörből egy... az az egy o. é. flör!

Bezárom az ajtót. Itt be nem jön senki!

Tennék én kivételt; de csak egynek, a kis barnának ott szemközt, akitől a Biri... Jaj még a szerelmet is elnyomja az a prózai éhség. Estig sétáltam, szobámat mérgetve. Az én „egyetlenem“ is tehet kényelmes sétat erszényben, helye elég van. Tíz óra! Most már bátran mehetek vacsorálni.

A kapu zárva. A kapus is új évkor udva-rias, mélyen hajlong „Boldog új évet!“

Én odaadom az utolsó neki.

gondolatát. Családja, boldogsága, a maga jövője, s ki tudja hány élet volt azon pár nyomorult frankban, melyet mint végső kísérletet tartoga-tott, az utolsó frankkal el tünt az utolsó remény, s a grupör kérelhetetlen rideg arccal keveri e drága pár aranyat a többiek közzé, a vesztés feldult arccal néz utána, s fülébe hallja csengeni a grupör fel-felhangzó szavát a mély csendből: „Le jeu est faite, rien ne vas plus.“

Ez tehát a hely, ezek a termek hol a vi-lág uralkodója: az arany trónol! Ez hova hó-dolni jönnek annak szolgálai, imádói! Mily nagy hatalom is vagy te arany, te semmi, te minden. Te vagy az, melynek bírásaért lángba borulhat-nak falvak, városok, egész világrészek! Te, melynek nyomdokát romlás követi, te vagy a becses mag, melynek növénye a gaz, a gyom, mely elnyom minden nemeset maga körül.

Birva téged, birunk barátokat, tisztelőket, csodálókat. Szellemesnek, nagynak tartanak, bá-mulják tetteinket, magasztalják szépségünket. Rólad zeng minden dicshimnusz és utánozva lesz minden mozdulatod. Mig nélkülöd? Hiában munka, törekvés, hiában versenyez az ész s a kintartás, legfeljebb a középszeriségig viszed föl, hol cserben hagy erőd a további küzdelemre. Te vagy az, melylyel minden megvásárolható: jólét, öröm, fény, pompa; segítségdel meg-vesztegethető az erény, s megnyerhető a szere-lem. Te vagy, melylyel szemben ingadoz a leg-erősebb becsület, s elbukik az erény s te min-denható vagy, csak egyet nem adhatsz, mi min? dennél több — a boldogságot, a valódi boldogsá-got nem. Gyűjts bár aranyhalmokat össze, vásá-roid meg a félvilágot, utazzál éjszaktól le délig;

Csak legalább vacsorára valót hagyott volna a nagyon is „boldog új év!”
Üres bugyélárisomra mondom: jövődöre én is beallok az „új évi gratulációkat megváltó társulatba.”

Levelezés.

Nagy-Mihály, 1886. december 23.
Tekintetes szerkesztőség!

Kisdedővó iskolánkban ma ünnepeltük meg az emberszeretet kedves ünnepségével, a karácsonyfa felállításával, ez intézet harmadik évre forduló főállásának öröm napját.

Jól esett látni az alig csüggedő érdekeltseget, mely a hazafiság és humanitás e szerény intézete iránt városunk népének részéről osztálykülönbség nélkül ez alkalommal is jelentkezett.

Gróf Sztráya Antalné, szül. Batthyány Franciska grófnő ő méltóságának, az intézet főpártfogójának, áldozatkészsége, mint mindenkor ugy most is, ragyogó példaként*) említendő fel; mert a közel száz darab különféle szép és értékes ruhanemű, melyet a szegényebb sorsú leány és figyermek részére adományozni kegyeskedett, csakugyan oly nagyszerű ajándék, mely egyrészt sok szegény gyermeket és szülőt tett boldoggá, másrészt ösztönt s módot nyújt arra, hogy a gyermekek az áldásos intézményhez ragaszkodjanak.

De említést érdemelnek azok a tisztelt méltó hölgyek is, a kik a karácsonyfa felállítás körül szeretetteljes készséggel fáradoztak; s ezzel gazdagnak és szegénynek pár kedves órát szereztek, mely alatt mindenki gyönyörködhetett a kisdedek anyagi boldogságában s a gyűjtés felülegével szereztek egy szép kis öszezget, mely az intézet további szükségleteinek fedezésére szolgál.

Az intézet font címzett főpártfogója, az ünnepség létesítése körül fáradozott hölgyek és urak ugy az áldozatkész közönség, fogadják az intézet tisztviselőségének hálás köszönetét.

Pólyányi Géza.

*) A ragyogó példa világítson be vármegyénk legtávolabbi zugába is és gyújtsa lángra az emberszeretetet. Szerk.

Hirek a nagyvilágból.

A bulgáriai eseményekre van irányzódva állandóan világgrszünk feszült figyelme. A mult héten nagyobb szabású forrongásról, melynek színhelye Szisztovo város volt — vettek hírt a politikai lapok; sőt ezek egynémelyike már vezércikkhez is a bolgár-forradalomról. A forradalom híre ma már leszállott egy tisztességes korcsmai verekedés színvonalára. A mingréliai hercegen és Koburg-Kohary hercegen kívül az idő méhe szült egy harmadik bolgár fejedelem jelöltet is, névszerint Pejachevich grótot. A legujabb jelöltnek keresztnevével a szófiai újságíró adós maradt. Egyébiránt a bolgár politikai időjárásnak legujabb fordulatai: hogy a hadseregnek eddig alkalmazásban volt orosz nyelv helyett a bolgár nyelv lépett életbe, és hogy a Battenberg Sándor ellen orosz zsoldon fölbérelt összeesküvőket börtönfogságra ítélte a bol-

ha boldogtalan vagy csak pillanatokra feledheted bánatod, de az aranyhegy be nem takarja szivedben a fekete foltot, el nem fogja nyomni kísértet hangját, az követni fog utadon s kacagni szenvedéseden, aranyaid dacára sem mennek szét — ez végteted, — hü kísérod minden lépteden. S még is hogy kutatnak, hogy keresnek, birva téged boldognak gondolja magát mindenki, s birásodért föláldozza a már meglévő boldogságot. Imád az egész világ, napnyugattól keletig. A vad rézbőrű indián, ki lábára huz, vagy orrcimpájába aggat, éppen ugy, mint a civilizált Európa lakója, ki szekrényébe zárva gyönyörködik növekvésében. Te vagy a cél s nem az eszköz, te mely magadban rejtész minden megszereshető boldogságot, te vagy a boldogtalanság szülője.

Mennyi önzés, haszonlesés, mennyi ármány s aljas gondolat, mely az asztalon heverő arany tömeget környezi! A játszó, fél kezét aranyairól levenni (s dacára annak mégis meglopják) a grupörök árgus szemekkel vigyáznak egymásra (s mégis nem egyszer találják rejtett zsebeiket megtelvé), a nyertes nem látja a halálba kergetett vesztő kétségbeesett arcát, s nem hallja a felhangzó sóhajt; egy célja, egy gondolata van, mely minden nemesebb érzést elvakít — ott az arany tömeg. S mily értéktelen e nagy érték, mennyivel több vagy te megvetett darabka vas, mely barázdát vájsz, hogy nyomokban kalászkok nőjenek s e kalászkban az életet uyjodt. Mely a művész kezében egy miloi Vé-nusz nemes alakját évezredekre örökít meg, mely mint vékony huzal ezernyi mértföldet, s távol világárszketek egymáshoz hozasz.

gár bíróság. Tegnap előtt óta a politikai „mumus” ismét Battenberg ekszfejedelem.

Közép-Európában oly esős havazások voltak, hogy a németországi vasut vonalakon a közlekedés napokig szünetelt. Nagy hóviharak voltak London vidékén is.

A muszka cár idegbetegségben szenved. Erre a szánalmat keltő bajra, melyben az egyén cselekedeteiért többé nem felelős, vezetnek vissza azokat a brutális tetteket, melyek a cárról legujabb időben, dacára az orosz lapok mély hallgatóságának, a hir sebes szárnyára keltek a világsajtóban.

Milán szerb király a görög trónörökös nagykorúsására a görög udvarnál igen szívesen fogadott külön követel üdvözlő levelet küldött. E tényben bevezetését látják annak az öröndetes mozzanatnak, hogy a szerb-bolgár szövetség a görögök csatlakozásával fog erősödni. Híre jár, hogy Szerbia-Románia-Bulgária véd-és dacsövetséget tervez. A jövődöre jóban-roszban karöltve öhajtanak járni.

Umberto olasz királynak kabinet irodája nagy értékű irodalmi művel, Dante „Divina Comedia”-jának pompás kiadványával gazdagította a magyar nemzeti muzeum könyvtárát.

Bosznia kormányzója, Nikolics Fedor báró, kormányzói állásáról leköszönt. Ki lesz az utódja? Öhajtantó hogy magyar ember legyen.

A magyar trónörökös-pár üdülés végett jelenleg a tavaszi enyhet adó Abazziában tartózkodik.

Hirek az országból.

Szolnok-Doboka vármegye gazdasági egyesülete ez év október havában, Deesen, termény-, állat- és iparkiallítás fog rendezni.

Hurbán János, az átkos emlékü muszkavezető, a magyar lutheránus papság e disztelen alakja, megőrült és tébolyháza szállították.

A népfölkelés szervezését illetőleg a honvédelmi minster az első intézkedéseket megtette. E szerint az anyakönyvvezető lelkészek az 1868. évben született férfinebeli egyénekről, kik a mult évben 19-ik életévüket betöltötték, vagy ha életben volnának betöltenék (tehát az elhaltakról is) tartoznak az anyakönyvi kivonatokat községenként külön-külön kiadni és már a f. hó 15-ig az illető községi előljárónak átadni.

Az 1885-ben megtartott ált. magyar országos kiállítás költségeinek záró számadásai elkészültek. A fedezetlen kiadások 1,143,946 frtra rugnak. A „Pester Journal” ugy értesül, hogy a záró számadásnak egyik címe szerint az igazgatósági tagok 80,000 frtot költöttek el bérkocsikra.

Blaha Lujzát, a nemzet pacisirtáját megrendítő csapás érte. A könyörtelen halál elrabolta a divától, kit legforróbban szeretett: az édes anyát. Mennyi szatira a sorstól! Mikor az egész keresztény világ örül, a családok karácsony előestéjén a boldogság mámorát éldelik: az, aki egy országnak gyönyörűsége és öröme, Blaha Lujza, gyászfényt ölt és szíve a bubánatos keserűségnek lesz forrása. Az örömet és szomorúságot osztogató isten nyujtson enyhülést, gyógyulást a mélyen sebzett szívnek!

„Az ifjuság öröme” címmel mulattató és tanulságos ifjusági olvasmányokat gyűjtött össze

Undor fogott el ez arcok, e pénzzomjas fenevadak láttára. A sóhajtotól átitatott lég mint mázsányi teher nehezedett mellemre, örültem, midőn a szabadba lépve a tiszta napsugáros légen a zöld lombokat pillantám meg. De mily más kép volt ez! nem a régi, mely elragadott, melyben oly nagyon gyönyörködtem még csak rövid idő előtt. Ugy tetszett nekem, mintha mind e virágok kelyhe mérgezve lenne, mintha mindezek e büntészek részesei lennének, mintha sóhajok volnának azok, mik a lombok között végig sikolva azokat megmozgatják és az öngyilkosok vére pirosana a szirmokon. Elöttem lebegtek a sápadt arcok, az aranyokért benyuló reszkető kezek, s fülembe csengett a grupör hangja „Messieurs faites vosres jeu.”

Visszanéztem a távolból is messze kimagasló aranyos tornyokra, melyek mint mérgezett fulánkok nyultak föl a környező virág diszből s elgondolkoztam, mint megérkezéseimkor, hogy ez a hely valóban egy kis világ a nagy világban. Miként itt, ugy történik az egész világon. Küzdünk a létért, az életért, az egyik a másik boldogságának romjain építi föl a magát, hogy romhalmazzá válni lássa a maga építményét is, minden felesleges megtakarított fillérünkkel, egy éhező falatját vonjuk el szájától. Emelkedni akarunk s emelkedésünk csak mások bukásával történhetik meg. Játszunk, tesszük a sorskerékén a számokat, egyik nyer, a másik veszít, amint végzete hozza magával, mig végre a grupör, a sors, megszólal „Le jeu est fait rien ne vas plus” s játékunknak vége.

H. B.

(Vége.)

és adott ki szép kis kötetben a Szent-István társulat. Ajánljuk a füzetkét a szülők és tanügybarátok figyelmébe.

A magyar király a bécsi osztrák iparmuzeum karácsonyi kiállításán behatóan meg szemlélte és nagyon megdicsérte a békés-csabai háziipar termékeit. Akik e termékek iránt jobban érdeklődnek, forduljanak Bartókylona aszszonyhoz Békés-Csabán.

A szepességéről szárnyaló kolera-hírek tulzottak.

Máramaros vármegyében, az ugynevezett „leveles árvíz”, mely az őszszel lehullott faleveleket tisztítja ki az erdők fenekéről, a mult heti hoszas esőzések után beköszöntött. Különösen megdagadt a Tarac és Talabor vize, mely a Móríz Pál-féle keskeny vágányu vasut töltéseiben és mütárgyaiban is rengeteg kárt okozott.

Kossuth Lajost K.-Szeben város közönsége diszpolgárává választotta. Hü Szebben Uj minister. Bellusi Baross Gábort ő Felsege a király közmunka és közlekedési m. kir. ministerré nevezte ki. Baross 1848. évi jun. 6-án Trencsén vármegyében született.

Nyilvános nyugtázás.

A s.a.-ujhelyi árvasegélyző és jótékony egyesület részére befolyt fizetésekről folyó hó 17—31-ig:

Néhai Molnár Józsefné 30 frtos alapítványát teljesen befizette fia Molnár Béla ur. Régebben aláirt pártolói tagdíjat 10 frtot, befizetett gróf Andrássy Tivadar ur, Lácza Elekne urnő gyűjtőívén adományozott: N. N. 5 frt, Nyomarkay Károly ur 100 frtnyi alapítványának 1886-iki kamatjául 8 frtot: összesen 53 frt.

S.a. Ujhely, 1886. dec. 31.

Chyzer Kornél
egyesületi pénztárnok.

Különfélék.

A „ZEMPLÉN” ezen száma az ujévi ünnepek miatt szombaton jelenik meg.

F. év január hó 1-től kezdve a „ZEMPLÉN”-re új előfizetést nyitunk. Az új évfolyamnak az első számát még minden volt előfizetőnek megküldöttük, kérve az előfizetés megújítását. Egyszersmind tisztelettel megkeressük a mult évi előfizetési díjakkal még mindig hátralékban lévő megrendelőket és községi birákat, hogytartozásaikat postafordultával kiegyenlíteni sziveskedjenek. A pénz beküldését kérjük posta. utalvánnyal eszközölni. A KIADÓ-HIVATAL.

(B. u. é. k.) A régi rómaiak „a n. f. i.” öt betűjének mintájára a mai kor magyar nyelvű divata forgalomba hozta az új évi jó kívánságnak „b. u. é. k.” hieroglifjét. „Annum, novum, faustum, felicem, iucundum!” (Istentől szerencséhezó, bõtermő, vig esztendőt!) Igy kívánták a jót egymásnak új évkor a régi latin-magyar emberek. Ugyanazt a gondolatot fejezte ki a költő a magyar nemzeti imában:

„Isten áld meg a magyart
Jö kedvvel, bőséggel,

Hozz reá vig esztendőt....”

Ez a mi fohászunk is az 1887. év reggelén, megtoldva még azzal, hogy a mit remélünk: új erőt, az új időnek új terheihez, jó kedvet, bőséget, szerencsés boldogságot, mindnyájunk részére engedje teljesebbé menni a mindent legjobban intéző gondviselés!

(Zemplén vármegyéről szól az ének), az „Abauj-Kassai Közlöny” 51 ik száma Kassa város tanácsának e cim alatt kommentálja egy bizonyos Szekeres nevű hadköteles illetékessége tárgyában megkereséséből kifolyólag megyénk ellen a honvédelmi miniszteriumhoz intézett felterjesztését, és konstatalja, hogy Zemplénvármegye nagyon is hátul áll azon megyék között, a melyek elő vannak! stb. Hát hiszen, hogy Zemplénvármegye melyik sorban állott akkor, mikor még a nemzet jövőjét megalkotó nagy eszmék a megyék termeiből sugárzottak ki, arról bizony „szólt már az ének”; hogy pedig mai nap miként adminisztrál Kassa és Zemplénvármegye: a párhuzamat majd megvonja jövőre a statistika. De hogy tisztelt laptársunk megbotránkozik a felett, hogy közigazgatási bizottságunk vármegyei életünkben kedvezőbb lendületet tapasztal, arra talán még sem elegendő ez az incidens, ahhoz kell egy kis megbotránkozási hajlam is. A miniszterhez intézett feliratra annak idején majd megadja a választ vármegyénk alispánja; de mi azt hisszük, hogy Zemplénvármegyének nem csak multjához nem illenek, de jelenlegi méltósága sem engedi, hogy Kassa város ellenébe hasonló argumentumokat használjon fegyverül, aminők bizony, a mai viszonyok között könnyen lehet, hogy Zemplénvármegye írásai között is tálálhatóknak volna. Nem is hisszük, hogy a nyilvánosság elé hurcolt eljárás, és a feliratnak a közügyek komolyságával, a társhatósági tisztelettel össze nem

Eddig még fölülmulhatatlan.

Maager V.-féle
cs. kir. szab. valódi tisztított

CSUKAMÁJOLAJ

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi autoritások által megvizsgálva, könnyen emészthető hatása végett gyermekek részére is, különösen ajánlható; mint legtisztább, legjobb, legeredetibb és általánosan elismert leghatásosabb gyógyszer mell- és tüdőbetegség ellen, gümő, sömör, daganatok, bőrkiütések, mirigybetegség, gyöngeség sat. ellen.

I üveg sárga olaj 1 frt, I üveg fehér olaj 1 frt 50 kr.

Kaphatók a gyári raktárban
Bécs, III. Bez. Heumarkt Nr. 3,
valamint valódi minőségben Ausztria-Magyarország gyógyszerüzeteiben és minden nagyobb fűszerkereskedésében.
Sátoralja-Ujhelyben: csak Zlinszky J. ur gyógyszerüzetében.

4-6

SZABADALMAKAT
uj találmányokra

kieszközöl és védjegyeket, lajstromokat minden államban

Benedek Lajos és társai
szabadalmi irodája

Budapesten, muzeum-körút 10. szám.

A nm. m. kir. keresk. ministerium 24324-886. sz. körendeletével ezen iroda a föltalálók figyelmébe és bizalmába ajánlatott.

4-4

WALDMANN I.
ÓRÁS és ÉKSZERÉSZ
S.-a.-Ujhelyt (a megyekutttal szemben.)

Eladok, veszek és cserélek
mindennemű arany-, ezüst-, ékszer-, zseb- és fali-órákat,
tört aranyat és ezüstöt
folyó ár szerint fizetem, vagy újert be-cserélem.

Javitások gyorsan és jutányosan készíttetnek.

Uj órák és javításokért (kivéve a netaláni töréseket) 5 évi jótállást vállalok.

Postán küldött javítások vagy megrendelések azonnal fogantositatnak.

Órás műhelyemben mindenféle
technikai
és ehhez hasonló munkák felvállaltatnak, u. m. ;
Házi sürgöny
berendezések.
Varrógép eladás és javítás jutányos árban.

Hirdetmény.

Az erdőbenyei közbirtokossági erdőnek 3 évi, az üzemtervnek megfelelő évenként 150 kubikméter öl kivágható, egy-egy nyílása cservágásra eladatni határozatván: erről a vállalkozni akarók oly megjegyzéssel értesítetnek, miszerint 216 frt bánatpénzzel ellátott nyilt ajánlataikat 1887. évi január hó 20-áig, vagyis az árverés napjáig az alólirott előljárásságnál beadhatják. Az árverés és egyéb feltételek Erdőbenye városházánál megtekinthetők. — Kelt Erdőbenyén, 1886. decz. 21.

A képviselő-testület megbízásából:

Szilágyi József, bíró.

Juhász János, jegyző.

1-2

TK. 5425. sz.
1886.

Arverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Puza Sándor mint kiskoru Fodor Mihály és Zsuzsanna gondnoka végrehajthatóknak özv. Lengyel Mihályné szül. Fodor Julianna végrehajtást szenvedő elleni 28 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a kir.-helmecezi kir. járásbíró) területén lévő Vajdáska községe és határában fekvő, a vajdászkai 18. sz. tjkvben A. I. 2-13. s. sz. a. foglalt 1/6-ad kültelek s ahhoz tartozó közös legelőből Lengyel Mihályné szül. Fodor Juliannát illető 1/6-ad részre 342 frtban, és a vajdászkai 93. sz. tjkvben 33. hr. sz. a. foglalt urbéri belsősgből s 16. ö. i. sz. házból Lengyel Mihályné szül. Fodor Juliannát illető 1/6-ad részre 52 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi márczius hó 14-ik napján délelőtti 10 órakor Vajdáska községe házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 34 frt 20 krt és 5 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóságnak 1886. évi november hó 19-én tartott üléséből.

Rácz Kálmán,
jegyző.

Hammersberg Jenő,
kir. trvszéki elnök

TK. 4691. sz.
1886.

Arverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Vágó István gálócsi lakos végrehajthatóknak Vágó Zsófia férj. Bukó Antalné ladmóci lakos végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró) területén lévő Ladmóc községe és határában fekvő, a ladmóci 56. sz. tjkvben 308, 380, 503, 647, 1152, 1132, 2035, 2059. hr. sz. a. foglalt szántóföld és erdő, továbbá 1018/2. hr. sz. a. foglalt pinczéből Vágó Zsófia férj. Bukó Antalné illető 1/34-ed részre 52 frtban, — az

ugyanottani 313. sz. tjkvben 1904. hr. sz. a. foglalt szántóföldből ugyanőt illető 1/34-ed részre 27 frtban, — a ladmóci 317. sz. tjkvben 688, 162 és 852. hr. sz. a. foglalt rétből ugyanőt illető 1/34-ed részre 61 frtban, — a ladmóci 137. sz. tjkvben A. I. 1-25. sorszám alatt foglalt ingatlanból ugyanőt illető felerészre 694 frtban, — az ugyanottani 207. sz. tjkvben 1215. hr. sz. a. foglalt szántóföldből szinte öt illető felerészre 61 frtban, — végül az ugyanottani 315. sz. tjkvben 1689, 1697. és 1745. hr. sz. a. foglalt szőlőből szinte Vágó Zsófia férjzett Bukó Antalné illető 1/6-ad részre 117 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi január hó 13-ik napján délelőtti 9 órakor Ladmóc községe házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 5 frt 20 krt, 2 frt 70 krt., 6 frt 10 krt, 69 frt 40 krt, 6 frt 10 krt és 11 forint 70 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóságnak 1886. évi okt. hó 5-én tartott üléséből.

Rácz,
jegyző.

Hunyor Sándor,
h. elnök.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hírlapokban feldiosért gyógyszerek közül melyiket használja betegsége ellen, az irjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetnek Lipcsébe s kérje a „Betegbarát” című röpiratot E könyvecskében nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem

betegségekről szóló jelentések

is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziszér is elegendő arra, hogy még a látszólag gyógyíthatatlan betegség is szerencsésen elhárítható. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésére áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez okból egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát” megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecske segélyével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelőnek költségébe nem kerül.

Kapható S.-a.-Ujhelyben: KINCSESSY PÉTER és ZLINSZKY JÓZSEF gyógytárában valamint a főraktárnok ÖRÖK JÓZSEF gyógytárában Budapesten.

Egész földszinti lakosztály
A Kazinczy-utcában lévő,
Rieder E. 519. számú házában, hat szoba, konyha, kamara, alatta pince, az udvaron lévő fatartó, istálló, kocsiszinnel együtt 1887. április 24-ikétől bérbé adó.

2178/86.

Arverési hirdetmény.

Mely szerint a homonnai járás alólirott főszolgabírája által közhírré tétetik, hogy a homonnai „Fekete sas” című korcsma, az ahhoz tartozó italmérsi joggal a homonnai „Magazin” című korcsma, az ahhoz tartozó italmérsi joggal, s a homonnai vám- és piaci helypénzszedési jog, az érdeklét közbirtokosok kérelme folytán, a jövő 1887. évi április hó 1-ső napjától számítandó és közvetlen egymásután következő 3 évre, vagyis 1890. év márczius hó 31-ig bezárólag Homonnán, a homonnai járás szolgabírói hivatalának hivatalos helyiségében 1887. évi január hó 10-én, d. e. 10 órakor tartandó nyilvános árverés utján bérbé fogantadni.

Felhivatnak tehát az árverelni szándékozók, hogy a kellő bánatpénzzel ellátva, a mondott helyen és időben megjelenni sziveskedjenek, megje-gyezvén, hogy az árverési feltételek ezen szolgabírói hivatalnál, a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Homonna, 1886. dec. 14-én.

Ujfalussy Mihály,
főszolgabíró.

A s.-a.-ujhelyi takarékpénztár

1887. január hó 23-án d. e. 9¹/₂ órakor az intézet helyiségében

RENDES ÉVI KÖZGYŰLÉST

tartand, melyre a t. részvényesek ezennel meghivatnak.

A közgyűlés tárgyai:

- Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése.
 - Az évi zárszámadás betérjesztése.
 - A tiszta jövedelem felosztása iránti intézkedés.
 - A felmentvény fölötti határozat.
 - Egy felügyelő bizottsági tag választása.
 - Esetleges indítványok tárgyalása.
- Az évi mérleg, valamint az igazgatóság jelentése 1887. január 15-től kezdve, a közgyűlés napjáig az intézet helyiségében megtekinthető.*)

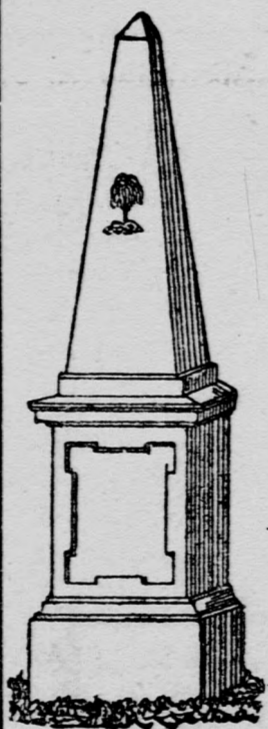
Évva András,
elnök.

*) 17. §. A közgyűlésen részt venni akaró részvényes tartozik részvényét a szelvényekkel együtt legalább is 24 órával a közgyűlés előtt az igazgatóságnál szavazási-jegy és nyugta ellen letenni.

Sirkövekre feliratok vésése és aranyozása

SIR-EMLÉK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

Sirkövek újbóli tervezése

BURGER ADOLFNÁL

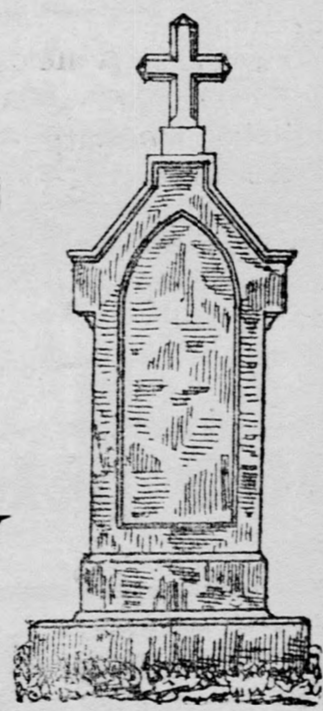
S.-A.-UJHELYT

Főutcán, a „Vörös ökör” vendéglő épületében.

MINDEN IDŐBEN

nagy választékban tartok s kívánatra felállítok

POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,
VÖRÖS MÁRVÁNY
és homokkő sarkövet.

Jutányos áron készítenek.

Sürgőnyezim:
Burger Adolf S.-a.-Ujhely.

Tisztelettel
BURGER ADOLF
vállalkozó

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldetik.

Mutatvány számokat ingyen és bérmentesen.

Magyarország legolcsóbb és legdiszesebb képes hetilapja

KÉPES CSALÁDI LAPOK

1887-ik évi január hó 1-én
KILENCEDIK ÉVFOLYAMÁNAK
a második negyedébe lép.

A „Képes Családi Lapok” mint társadalmi, szépirodalmi s ismeretterjesztő hetilap, eddig is megbecsülhetetlen szolgálattal tett a magyar nemzeti köznevelésnek, ma azonban nemcsak kiváló tényezője a magyar irodalomnak, hanem izléses és díszes kiállítás, az eszme és az érzelem nemesítő tartalma, a jó ízlés, a legjelesebb külföldi lapok képeivel versenyző művészi kivitelű képek: szellemi kincsét avatják mindegyik számát.

A „Képes Családi Lapok”
előfizetési ára:

Egész évre	6 frt — kr.
Félévre	3 frt — kr.
Negyedévre	1 frt 50 kr.

Előfizetéseket elfogad minden hazai könyvkereskedés.

Mutatvány-számokat ingyen és bérmentesen küld a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala Méhner Vilmosnál, Budapesten, IV. ker., papnövelde-utca 8. szám alatt.

Oszták ipar Bregenzben.

WOLL-REGIME.
Größter Schutz gegen Kälte u. Hitze sind:
Benger's
allein echte
Normal-Unterkleider.
Prämirt mit 4 goldenen Medaillen.
Illustrirte Kataloge gratis.
Alleinig von Prof. Dr. G. Jaeger concessionirt
W. BENDER SÖHNE, Bregenz.

S.-A.-Ujhely részére egyedüli főraktár Schön Sándor urnál.

11-12

ANDÉL J.-féle
új felfedezett
tengertúli por

pusztít:

poloskát, bolhát, svábo, moly, oroszbogárt, legyet, hangyát, pincebogárt, madármolyt, egyáltalában mindennemű rovar, — majdnem természetfölötti gyorsasággal és biztonsággal — olyformán, hogy a létező rovaroköltésből annak még csak nyoma sem marad. — Valódi minőségben és olcsó áron kapható:

PRÁGA

ANDÉL J.-féle gyógyfűkereskedésében

13 „a fekete kutyához” Huss utca 13. és a S entgyörgyi Vilm. fűszerkereskedésében
S.-a.-Ujhelyt.

BUDAPESTI HIRLAP.

Felhívás előfizetésre!

A „Budapesti Hirlap” ujesztendővel pályafutása hetedik évébe lép. Megerősödvé, támaszkodva a Magyarországon eddig halatlan sikerre, melyben részesült. A „Budapesti Hirlap”-nak a hazai művelt olvasóközönség vetette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét; minden pártérdek mellőzésével küzdött nemzetünk- és fajunkért, ez egyetlen jelszóval: **magyar-ság!** Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt **oly módon, mely pártatlan a magyar újság-írás történetében.** Ez a ráknézve oly becses viszony, ez a nagy erkölcsi és anyagi támogatás bennünket arra kötelez, hogy mindazon felül, a mit eddig adtunk, napról-napra emeljük a „Budapesti Hirlap” színvonalát s a mellett, hogy a hazafias közszellemet folyton kifejezzük, egyszersmind a lap dologi részében mindabból a **legtökéletesebbet szolgáltatassuk, a mi ma az európai újság fogalmát képezi.**

A hazai sajtóban máig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hirlap” érte el; **legnépszerűbb, legelterjedtebb** lapja az országnak. Közönségünk méltán megkívánhatja tőlünk, hogy szerkesztés, értesülés s hirszolgálat tekintetében, **semmi költséget nem kimélve,** lehetőleg kitűnőt adjunk. A külső dolgozótársak egész seregén kívül, **szerkesztőségünknek annyi belső tagja van, a mennyivel egy más magyar lap sem dolgozik;** minden rovatot külön vezető gondoz, a helyi tudósítók kivül, a kik a nap történetét írják. **Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény felől rendes levelezőinken kívül saját külön tudósítóink** értesítenek közvetlenül; s lapunknál a **távirati szolgálat** immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: **nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hirlap” arról rögtön ne adjon hű és kimerítő tudósítást.**

Politikai cikkeinket

Kass Ivor báró, Rákosi Jenő, Balogh Pál írják más kiváló hazai publicistákkal híven a lap független, magyar, pártérdekeket nem ismerő szelleméhez.

Politikai hireink

széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztjük; mindent, a mi érdekes és fontos, egész terjedelmében adva s máskép is teljes képét nyújtva a tárgyalásoknak, a mely már a tudósítás elé irt bevezetésben tükrözik. **Magyarország politikai és közléte felől** távirati értesülésekkel látnak el rendes levelezőink, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községben is bírnak.

Távirati tudósításaink

manap már teljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobban szervezett hirszolgálatával. Európa összes metropolisáiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítóink vannak, a kik úgy az ott történő eseményeket, mint az elektromos dróton oda futó híreket nekünk rögtön megtáviratozzák. Nyomtató-műhelyünk berendezése és az óránként kilencezer példányt nyomó Marinoni féle rotációs sajtó lehetővé teszi, hogy még hajnali három óraker is bevehessük a lapba a legújabb híreket. A külföldi rendes tudósítók kivül minden fontosabb esemény felől szerkesztőségünk **külön kiküldetésű tagjai** adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hirlap” e célokra havonként oly összeget fordít, mint a mennyi ezelőtt 10 évvel még egy-egy hirlap egész költségvetése volt; de sikerült is elérnie, hogy ma a legjobban, leggyorsabban értesülő organuma a sajtónak.

A „Budapesti Hirlap” naponként rendszeren

18,000 példányban

jelenik meg, mozgalmas időben pedig 20—25,000 példányban.

Az előfizetés föltételei:

Egész évre	14 frt — kr.	Negyedévre	3 frt 50 kr.
Félévre	7 frt — kr.	Egy óra	1 frt 20 kr.

Az előfizetések vidékről legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők következő cím alatt:

A „Budapesti Hirlap” kiadóhivatalának, Budapest, IV. kerület, kalap-utca 16-dik szám.

Budapest, 1886. évi december hóban.

Tisztelettel

CSUKÁSSI JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ

szerkesztők és kiadótulajdonosok.

Mutatványszámokkal ingyen szolgálunk.

Tk. 3178. sz. 1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Reinitz Mózes végrehajthatónak Ladányi János, mint Ladányi Teréz gyámja végrehajtást szenvedő elleni 125 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a tokaji kir. járásbírósa területén lévő, Tarcalon fekvő, a tarcali 256. sz. tjkvben következő ingatlanokra, és pedig: 1) az 1349. hr. sz. Záporos szántóföldre egészben 155 frt, 2) az 1724. hr. sz. Zerczhát földre egészben 146 frt, 3) a 2142. hr. sz. Bijaló szántóföldre egészben 56 frt, 4) a 3941. hr. sz. Kövesoldal szántóföldre egészben 69 frt; a tarcali 825. sz. tjkvben: 5) a 3181. hr. sz. Czéke nevű föld egészben 107 frt a tarcali 528. sz. tjkvben: 6) az 1292. hr. sz. Záporos szántóföldre egészben 21 frt, 7) az 1462. hr. sz. Szik szántóföldre egészben 364 frt, 8) a 4224. hr. sz. Remete szőlő egészben 88 frt és a tarcali 393. sz. tjkvben: 9) a 3537. hr. sz. Dobai szőlőre egészben 22 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi január hó 5-ik napján d. e. 9 óraker Tarcal város házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik, tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, készpénzben vagy az 1881-ik évi LX-ik t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a tokaji kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál Tokajban, 1886. november 7-ik napján.

Sill Henrik,
kir. aljbíró.

Tk. 2529. sz.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gálszécsi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy ifju Novolly Sándor végrehajthatónak Rác Pál örököségi végrehajtást szenvedők elleni 370 frt tőkeköve-

telés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék és a varannói kir. járásbírósa területén lévő Alsó-Hrabóc községben fekvő, az alsó-hrabóczi 39. sz. tjkvben A + I. sor és 86. hr. sz. a. felvett, az alsó-hrabóczi közbirtokosok közös tulajdonát képező belsőszéreg és azon épült 84. sz. a. összeirt házra (az 1881. 60. t. cz. 156. §-ának d) pontja értelmében egészben) az árverést 320 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi január hó 29-ik napján délelőtti 10 óraker Alsó-Hrabóczon a község bírāja házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 32 forint készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gálszécsen, a kir. járásbírósa mint tkvi hatóságnál, 1886. évi november 1-én.

Roskovics,
kir. aljbíró.

S.-a.-Ujhelyt, Nyomatott a „Zemlén” gyorssajtóján.